

Driving for Grubhub / Uber Eats

(1) משנה מסכת שביעית פרק ז משנה ג

שאינ עושים סחורה בפירות שביעית ולא בבכורות ולא בתרומות ולא בנבלות ולא בטרפות ולא בשקצים ולא ברמשים

(2) ר' עובדיה מברטנורא מסכת שביעית פרק ז משנה ג

ולא אסרו לעשות סחורה אלא בדבר העומד לאכילה. וכל דבר שאסורו מן התורה אסור לעשות בו סחורה, אבל דבר שאסורו מדבריהם אין אסור לעשות בו סחורה

(3) בית יוסף יורה דעה סימן קיז

מדברי הגהות מיימון בפ"ח מהלכות מאכלות אסורות (אות ח) נראה שכל דבר שאיסורו דבר תורה כשם שאסור לעשות בו סחורה כך אסור לקנותו כדי ליתנו לגוי ונראה לי הטעם משום דמתנה כמו מכר היא (ב"מ טז). דאי לאו דקבל הנאה מיניה לא הוה יהיב ליה מידי:

(4) שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תנ סעיף ו

מותר לומר לעבד בפסח: הילך דינר זה וקנה ואכול, אף ע"פ שיודע שיקנה חמץ; אבל לא יאמר לו: צא ואכול ואני פורע; ויש מתירים גם בזה, אא"כ הקדים דינר או שנשא ונתן ביד.

(5) שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תנ סעיף ו

הגה: ואסור לקנות חמץ לאינו יהודי בפסח, אפילו במעותיו של אינו יהודי

(6) משנה ברורה סימן תנ

(כא) ואסור לקנות וכו' - דאיכא למיחש שמא יאכל ממנו

(7) שו"ת חתם סופר חלק ב (יורה דעה) סימן קד

... ומכל מקום נ"ל אהני לן הטעם להחמיר אפילו אין הישראל קונה לעצמו כלל רק משכיר עמצו /עצמו/ לגוי להרויח בסחורת דברי' האסורים לטובת הגוי והישראל אינו מרוויח בו כלל כי אינו שלו רק בא בשכרו מ"מ אסו' משום דלמא אתי למיכל מיני' ולזה אהני הטעם להחמיר אבל לא להקל וא"כ תיהדר הקו' לדוכתא הא איצטריך קרא כל להתיר פרקמטי' לגבוה ומנ"ל להתיר הנאה להדיוט

Driving for Grubhub / Uber Eats

8) שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק א סימן נא

בדבר מה שהורה כתר"ה להעגלון שמותר לו להוליך בשר חזיר כיון שאין לו חלק בגוף האיסור נראה לע"ד שיפה הורה. וראיה גדולה מהא דיו"ד סי' קל"ג סעי' ג' גבי יי"נ שלכתחלה אסור לעשות כן אף באופן ששכרו מותר או בחנם משום דרוצה בקיומו או שמחזיק לו טובה שאסור ביי"נ דהוא איסור הנאה וגם חייב לבערו כמפורש בטור ובב"י ובבאורי הגר"א. וכן יש לאסור גם בשאר אה"נ בין בשכר בין שלא בשכר מטעם החזקת טובה ומפורש כן ברמ"א סי' רצ"ד סעי' ח' עיי"ש. וא"כ מוכח בפירוש שבאיסורי אכילה לבד מותר להיות פועל ולהעבירם אף בעצמו מאחר שמותרין בהנאה ורשאי ליקח שכר והחזקת טובה, דאם היה אסור גם באיסורי אכילה לבד למה הוצרכו לאסור ביי"נ וערלה בחנם מטעם רוצה בקיומו והחזקת טובה שאין שייך אלא באה"נ הא לא גרעי משאר איסורין

ומה שציין כתר"ה לש"ך סי' קי"ז סק"ב כוונתו דלטעם שמא יאכל או מפני הרואין יהיה אסור, אינו כלום חדא דאין שייך גזירה זו במוליך ופועל דהא אינו שלו ואינו חשוד על איסור גניבה ולא יאכל אף אם היה דבר מותר וגם יתיירא מהבעלים כשיחסר מהמדה והמשקל ולא יפסיד בזה אומנתו כשיגנוב ויאכל ממה שמוליך ועושה פעולה.

ולא יקשה כתר"ה ממה שאסר בחת"ס סי' ק"ד לישראל להיות שכור לגוי לעשות סחורה בדבר איסור משום שמא יאכל, דהוא משום דמספקינן בגדר האיסור אם מעשה המסחר אסור ואז ישראל עבור גוי אסור וגוי עבור ישראל מותר כשיטת הנ"ש סי' ע' או דעסק המסחר אסור שהוא ההרוחה והאחריות מזה ואז הוא להיפוך דישראל עבור גוי מותר וגוי עבור ישראל אסור. ואזלינן הכא והכא לחומרא זהו כוונת החת"ס לע"ד אבל מוליך ופועל מותר כדבארתי וקצרתי מאד.